

Література

1. Нидлз Б. Принципы бухгалтерского учета / Б. Нидлз, Х. Андерсон, Д. Колдуэлл; пер. с англ.; под ред. Я.В. Соколова. – 2-е изд. – М.: Финансы и статистика, 2004. – 496 с.
2. Велш Г.А. Основы фінансового обліку / Г.А.Велш, Д.Г.Шорт; пер. з англ. – К.: Основи, 1999. – 943 с.
3. Хендриксен Э.С. Теория бухгалтерского учета / Э.С. Хендриксен, М.Ф. Ван Бреда; пер. с англ.; под ред. проф. Я.В. Соколова. – М.: Финансы и статистика, 2000. – 576 с.
4. Соколов Я.В. Бухгалтерский учет для руководителя: учеб.-практ. пособие. – 3-е изд., перераб. и доп. / Я.В. Соколов, М.Л. Пятов. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2007. – 232 с.
5. Definition of Management Accounting [Електронний ресурс] / Institute of Management Accountants, NJ 07645. – Режим доступу: www.imanet.org.
6. Хорнгрен Ч. Управленческий учет / Ч. Хорнгрен, Дж. Фостер, Ш. Датар; пер. с англ.. – 10-е изд. – СПб: Питер, 2005. – 1008 с.

Лівінський А. І., к. с.-г. н., доцент
Одеський державний аграрний університет, Україна

Сучасні проблеми трансформації середовища функціонування підприємств тваринництва та скотарства

Проблема конкуренції в аграрному секторі є однією з найбільш важливих для аграрної економічної науки є. З усіх ознак ринкової економіки конкурентна боротьба є основною. Тому не випадково в працях багатьох економістів поняття «ринкова економіка» й «конкурентна система» розглядаються як синоніми [1-3].

Конкуренція - це економічна боротьба, суперництво між відособленими виробниками продукції, виконавцями робіт, послуг по задоволенню своїх інтересів, пов'язаних із реалізацією продукції, виконанням робіт, наданням послуг одним й тим же споживачам [1-5]. Виникнення ринкової економіки ознаменувалося появою вільної конкуренції. В аграрному секторі конкуренції властиві певні особливості. Розгляд і з'ясування їх мають теоретичне й практичне значення. Серед умов виникнення й дії конкуренції в аграрному секторі вирішального значення набуває досягнення рівноваги між попитом і пропозицією на аграрну продукцію. Сьогодні по багатьох важливих видах продукції (м'ясо, молочні продукти) попит на

продукцію перевищує пропозицію. Наслідком цього є різке зростання цін. Основною причиною такого становища є скорочення обсягу виробництва продукції скотарства внаслідок загострення кризи в економіці України.

Необхідний пошук важелів активізації конкуренції в агросекторі, розвитку аграрного виробництва, досягнення такого рівня пропозиції його продукції, який відповідав би попиту населення не лише за кількісними, алей якісними показниками, критеріями географічної та цінової доступності.

На нашу думку, сільськогосподарська земля не повинна бути об'єктом купівлі-продажу. Факти світового досвіду свідчать, що не лише приватна власність на землю дає змогу ефективно вести аграрне виробництво. Наприклад, у США 40% землі перебуває в руках держави. Із решти земельного фонду 40% здається в оренду [3-6]. І це зовсім не заважає ефективному господарюванню в цій країні. Успіхи аграрного виробництва США загальновідомі.

Звичайно, аграрії повинні мати впевненість у своїх правах і перспективу господарювання на землі. Але, ринок землі веде до її продажу й перепродажу. А тому вона може концентруватися в руках великого бізнесу. Неминуче з'являться великі землевласники, у тому числі – іноземні власники.

Ще однією особливістю землі, є те, що земля порівняно з іншими засобами виробництва обмежена у своїх розмірах. Особливо це стосується земельних ділянок, кращих за родючістю й місцезнаходженням. Тому й виникає монополія приватної власності на землю, появляється абсолютна рента, дорожчають продовольство, сировинні ресурси. Це свідчить про те, що міжгалузєва конкуренція в аграрному секторі зовсім зникає.

Сьогодні в аграрному секторі України майже відсутня внутрішньогалузєва конкуренція. І заважає цьому зовсім не відсутність ринку землі. На сучасному етапі в аграрному виробництві діють десятки тисяч відособлених відносинами різних форм власності підприємств (агропромислових фірм, товариств, приватних підприємств, фермерів тощо). Для появи конкуренції цього цілком достатньо. Вона може розвинути лише тоді, коли існує ще одна умова: рівновага між попитом і пропозицією. Сьогодні по багатьох видах продукції вона відсутня. Недостатня пропозиція сільськогосподарської продукції гарантує майже повну її реалізацію за високими цінами без суперництва й наявності справжніх стимулів до зростання та вдосконалення виробництва. Про це свідчать ціни м'ясного й молочного ринків України. Вони ще досить високі

малодоступні для значної частини населення. А виробництво м'яса, молока та інших продуктів не зростає. Конкуренція й тут майже не діє. І держава з її органами економічного управління, по суті, не вживає ніяких заходів для розв'язання цієї проблеми.

Відсутність справжнього суперництва за збільшення виробництва м'ясних продуктів зумовлюється тим, що сьогодні немає організованого ринку кормів для худоби, засобів виробництва, необхідних для розвитку тваринництва, будівельних матеріалів для спорудження тваринницьких приміщень. А тому ці питання практично не вирішуються. Держава поки що стоїть осторонь у розв'язанні даної проблеми.

Як відомо, конкуренція є певним механізмом координації виробництва, який діє через систему цін і ринків. В аграрному секторі ця координація не може здійснюватися тільки шляхом врахування коливання цін під впливом попиту та пропозиції. У координації виробництва значну роль відіграє держава. Необхідно вивчати досвід західних країн. У США значна частина фермерських доходів є результатом урядових субсидій.

Відомо, що роль конкуренції як рушійної сили розвитку економіки особливо проявляється в тому, що в ній криються потужні стимули для прискорення інноваційного процесу [4-5]. У аграрному виробництві держава бере на себе значну частину витрат на розвиток науки й техніки. По суті, за рахунок держави здійснюються основні роботи з меліорації земельних угідь, підготовки кадрів, здійснення наукових досліджень тощо. Це пояснюється тим, що сільськогосподарське виробництво має значний ризик у своєму розвитку. У цій галузі слід завжди розрізняти, крім суспільних факторів підвищення продуктивності праці, природні фактори: хімічний і механічний склад ґрунту, біологічні та інші моменти. Продуктивність сільськогосподарської праці, таким чином, пов'язана з природними умовами й залежно від продуктивності останніх одна й та ж кількість праці буває представлена в більшій або меншій кількості продуктів, споживних вартостей

Література

1. Про затвердження галузевої Програми розвитку молочного скотарства України до 2015 року: Наказ Міністерства аграрної політики України та Української академії аграрних наук від 10.12.2007 р. № 886/128 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uazakon.com/documents/date_b5/pg_gswbxt.htm.

2. Наумов О.Б. Механізм державно-приватного партнерства як

інструмент стабілізації інвестиційного процесу / О.Б. Наумов, С.С. Стоянова-Коваль // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2016. – № 6. – С. 98-105.

3. Gryshova I. The mechanism for implementing the functions of consumerism in market conditions / I. Gryshova, A. Yanchuk, T. Shestakovska // Науковий вісник Полісся. – 2016. – № 1 (9). Ч. 1. – С. 93-101.

4. Gryshova I. The organic production in the context of improving the ecological safety of production of the food industry / I. Gryshova, T. Shestakovska // Food Science and Technology. – 2017. – Vol. 11 Issue 4. – pp. 103-112.

5. Дерій Ж.В. Удосконалення механізмів державного управління та регулювання розвитку аграрного виробництва України / Ж.В. Дерій, О.М. Галицький, А.І. Лівінський // Український журнал прикладної економіки. – 2017. – № 3. Том2. – С. 51-62.

6. Mityay O.V. Development of the innovative enterprises of the agrarian production in the current economic system of Ukraine / O.V. Mityay, L.N. Naymova, O.N. Galitsky // Scientific Bulletin of Polissia. – 2016. – № 3 (7). – pp. 124-129.

Рамазашвили С., ассистент профессор
факультет социальных наук бизнеса и права
Телавский государственный университет
им. Я. Гогебашвили, Грузия

Деловая среда Грузии: проблемы и возможности улучшения

Деловая среда в Грузии – это не просто отдельный сектор, а все процессы, которые происходят в стране, включая политические, экономические, социальные и технологические процессы. Эти процессы оказывают значительное влияние на стратегии планирования деловых организаций, действующих в стране, которые в значительной степени определяют их возможности для развития.

Нет сомнений в том, что в последние годы бизнес-среда в Грузии значительно улучшилась, и эта позитивная тенденция продолжается, что подтверждают многие международные организации, а также позитивные экономические эксперты и грузинские бизнес-круги в стране. Говоря о бизнес-среде, мы должны учитывать стабильную политическую среду и законодательство, которые делают окружающую среду привлекательной для местных и